

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesztől

A sátoortábor.

Pécs, 1897. január 30.

(* *) Kerek százezer forintjába került Pécs város közönségének a város déli részén létesített sátoortábor, melynek mindez ideig egyéb hasznát alig láttuk, minthogy akkori polgármesterünk megkapta a „nagyságos“ titulust. Pedig nagy reményeket fűztünk annak létesítéséhez, a mikor még tudvalevőleg a regále-jövedelem is a város tulajdonát képezte; hogy t. i. az évenként itt összpontosított 5—6000 főnyi katonaság indirekte, fogyasztása által, nagyban hozzá fog járulni a város jövedelmeinek a szaporításához.

A legutóbbi városi közgyűlésen interpelláció tárgyát képezte az ügy, és magvas fölszólalásokat hallottunk ekkor, melyeknek az volt a tenorja, hogy azért nincs ott katonaság, s addig nem is lesz, míg a sátoortábor vízkérdése gyökeresen megoldva nem lesz. Hogy pedig milyen őszinte (?) jóakarattal van a honvédelmi miniszter Pécs város nagy áldozatkészsége iránt, bizonyítja az is — ugymond a jelenlegi polgármester — hogy ő is kerek százezer forintot költött el hiába egy furt lyukért, a honnét vizet remélt.

Éppen ez a nyilvánosan hangoztatott őszinteség készlet bennünket fölszólalásra, mert a kézzel fogható tények határozottan kizárják a miniszter őszinteségét s folyto-

nos biztatgatásaiból csak azt látjuk, hogy orránál fogva szándékozik vezetni még jó ideig a város közönségét akkor, midőn neki sincs módjában és hatalmában a pécsi honvéd sátoortábor eredeti céljainak megfelelőleg fölhasználni.

Mert úgy áll a dolog, hogy a mi m. kir. honvédségünk, — hála Fehérváry báró elközösítési törekvéseinek — már évek óta nem tart külön honvédségi hadosztálygyakorlatokat, mint akkor még tartott, mikor a sátoortábor elkészült és átadatott. Akkoriban, igenis, megvoltak ezek a gyakorlatok minden évben és a közös hadsereg kölcsönzött hozzá tüzéséget. Ma már változott a viszony, a mennyiben a honvédséget kölcsönzik oda ezekhez a nagy hadgyakorlatokhoz, melyeknek intézősége nem tartozik a honvédelmi miniszter hatáskörébe.

Minthogy pedig ezek a nagy hadgyakorlatok évenként a birodalom más és más helyein tartatnak, mint például csak a legközelebb is Kőszeg és Csáktornya vidékén, s a folyó év őszén Kassa környékén, Pécs városa, a legvérmesebb kalkuláció esetén, átlag csak minden tíz évben lehet oly szerencsés, hogy itt nagyobb csapatösszpontosítások történjenek. Következésképp, mivel hogy befejezett tényekkel állunk szemben, a város közönségének nincs hátra egyéb teendője, mint sarokba szorítani Fehérváry b. honvédelmi miniszternek is-

mert őszinteségét, s reá mutatni, hogy ez idő szerint lehetetlen reménykedésekkel kecselteti a város közönségét: bocsássa tehát vissza a város rendelkezésére azt a területet, melyet fölhasználni, rendeltetésének megfelelőleg, úgy sem képes.

Ez volna az első sorban tehát kívánatos, hogy legyen őszinte, s mi fő, bátor a város közönsége, hogy megmondja a miniszternek: ime, mi föltetelesen adtuk oda neked ezt a területet, mely nekünk sok pénzünkbe fáj, mivel pedig a föltételt nem teljesítetted, add vissza nekünk, ami a miénk, mi majd fel tudjuk használni, ha egyébnek nem, hát központi temetőnek.

Ennélfogva üres hókusz-pókusznál nem egyebek azok a jóakaratu mentegetődzések, amiket a tanács fölhozott, hogy t. i. igyekezzünk vizet szállítani a sátoortáborba, akár a vízvezetési csőhálózat kiterjesztésével, akár más uton-módon. Talán hogy még arra a bizonyos százezer forintokra rá is fizessünk s hogy a miniszter ur a markába nevehessen, mondván: Ó, ti naiv pécsiek! Nem interpelláció, nem akadémikus értekezések és elsimitási praktikák segítenek tehát a dolgon, hanem az őnézetes, erős akarattal párosult közgyűlési határozat, mely színvallásra kényszerítse a kegyelmes urat, aki utóvégre is csak hálás lehet Pécs város publikuma iránt, hisz talán éppen innét kapta az első flastromot politikai küzdelmekben szerzett sebére.

A „Pécsi Figyelő“ larcája

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti larcája. —

Engedelmet kérek egy indiszkrécio elkövetéséhez. El akarom árulni egy felette rossz szokásomat, ami abban áll, hogy ebéd után a világ minden pikkoio feketéjéért se mennék kávéházba. Ehelyett inkább kényelembe helyezem magamat; régen bársonyosnak, ma annál inkább kopottnak látszó papucsot húzok, a nagyapámról maradt schlaf rokomba takarózom, házi sapkát nyomok a fejembe s elvetem magamat a kereveten, miközben a legfinomabb Wekerle-szivar füstjével teszem illatossá a szobát.

S ilyenkor, bársony papucsos a lábamon, schlafrokkal jó magamon, házi sapkával „göndör“ fürteimen és illatos finom Wekerle-szivarrai „ajkaim“ között . . . álmodni szoktam. Hogy miről, azt nem árulhatom el, mert ha a feleségem elolvassa, még kikapat érte.

Igy tettem a mai szent nap ebédutáni óráiban is. Tudván tudtam ugyan, hogy most a heti krónika írására kitűzött időt álmodozom el, de azért annyi erő sem volt bennem, mint a ma született gyerekekben, hogy megszabadítsam magamat a lustálkodástól, a

mint az álmodozást a mai profán kor szent ségtelenül elnevezte s biz én elálmodoztam az időt.

Hanem, hogy „mikép“, ez itt a bökkenő.

Jól befűtött, az alkonyat félhomályába burkolt boudoárban ültünk én és Ó. Azaz, hogy csak én ültem. Ó hanyagul dőlt végig a puha szófán és pongyolája ingerlő volta mellé még ingerlőbb mosolyokat is mellékelte s mindennek dacára azt akarta, hogy nyugodtan maradjak és beszélgessek vele komolyan. Ez a büntetés nagyobb volt, mint a Dante „Poklá“ ban a legrémitőbb jelenet s ebben bűnhődtem meg azért, hogy elálmodoztam a heti krónika megírására kitűzött időmet.

Ó kezdte a beszélgetést. Hiszen az első szó „legtöbbnyire“ az asszonyoké szokott lenni, mint az utolsó — mindig.

Ó: Végre itt van a tél. Nézze, mint hulli odakint a hó; a hideg, fagyasztó szél csak úgy söpri végig az aszfalton. Ah! mint örülök! Lesz végre jég; az imádott a kedves jég! Óh, mint örülök . . . Hát ön nem örül?!

En: Hogyne örülnék, ifjui szívem teljes mélyéből örülök, nagyságos asszonyom. Van jég, lesz jég . . . ah, milyen fenséges jégbehűtött palaek és pohár söröket fogunk inni a nyár melegében kint az új sörházban, vagy a tettyei fák árnya alatt!

Ó: Maga profán! Hogy szentségtelenítheti meg a jeget, az imádott jeget, melyet sóhajtván várt szép lányok és asszonyok serege december közepe óta s a mely mind máig készt?! Tudja e, hogy a legerkölsőbb delnőt, a legártatlanabb tizenhat esztendő barna kis lányt is könnyű jégre vinni, — feltéve, ha korcsolya van a lábán . . . Apropos, mit gondol, tud-e Salvini korcsolyázni?!

En: Fogas a kérdés, nagyságos asszonyom. De mondjuk rá, hogy tud.

Ó: Akkor beh kár, hogy szombaton itt hagyott bennünket. Ugyis meginvitálták mindenhova, kijöhetett volna még a jégpályára is. Azt hiszem, soha el nem felejtettük volna azt a fenséges jelenetet, mikor Ó, az isteni szépségű Hamlet, a lángoló Romeo, a férfias Petruccio, a deli Kean és a többi stb... ott bognizott volna előttünk, majd kart karba fűzve repültünk volna vele le a pálya végéig, hová az estszürkület homályába nem hat gyanakvó, gyáva szem.

En: Igen, óh igen . . . ha az a „volna“ ott nem volna.

Ó. Eh, menjen! . . . Milyen darabban látta őt?

En: A „Bánk bán“-ban, nagyságos asszonyom.

Ó: Mi . . . micsoda?!

En: Igen, a „Bánk bán“-ban. A pályaholyból ő is végignézte az előadást. Így lát-

Reméljük és szeretjük hinni, hogy a torony alatt megváltozott a régi erőszakoskodó, praepotens rendszer, mely kizárólag hatalmi önkényvel kormányozta és vezette a képviselő testületet, s hogy végre-valahára a város érdekei lesznek a döntők még akkor is, ha egy kegyelmes ur hitegetéseivel állunk is szemben. Bizony, itt is volna már ennek az ideje; mert semmi köze ahhoz a magas politikának, midőn saját legvitálisabb érdekeinkről van szó, hisz utóvégre is csak a magunkét követeljük vissza.

Elvárjuk.

A rászédett Mohács.

Mohács, 1897. január 29.

A Bánffy-éra turpisságainak végtelen a sora. Megméltató hatása fönt és alant egyaránt érezhető. Erkölcstelenséget vitt be a miniszterelnöki palotától kezdve a legfélreesőbb községek tanácskozó helyiségeig. Nap nap után tisztábban látjuk azokat a gyalázatos eszközöket, melyekkel a dobokai főispán többségét megszerezte, vagy megszerezni akarta.

Nem utolsó ebben a tekintetben az az eszköz sem, melylyel a mohácsi választó-kerületben a kormánypárt jelöltjének a többséget ez a rendszer megszerezni akarta. Mohács város képviselő-testületének ma tartott ülésén hullt le erről a lepel. Jagics József országgyűlési képviselő mint községi képviselő rántotta le a leplet az itteni korrupcióról a „liberális“ urak nagy hüledezésének közepette, miközben egyik másik kormánypárti korifeus jónak látta a tanácskozási teremből szimpliciter megszökni.

A képviselő testületi ülés napirendjére ugyanis a többi közt ki volt tűzve a kereskedelmi és közlekedési miniszter ama leirata is, mely tudatja a várossal, hogy jelenleg fedezet hiányában posta- és távirat-palotát nem építhet Mohácsra és a város által megvéltre ajánlott telket igénybe nem veheti.

A baranyavármegyei, sőt itt-ott a fővárosi „liberális“ sajtó is már hónapok óta azt hajtogatja különféle variációkban, hogy Mohács nem kap postapalotát, persze azért, mert ellenzéki képviselőt küldött fel az országgyűlésre s így a jelzett miniszteri leirat pompás

alkalmul szolgált az ellenzéknek a kormánypárt lealcázására.

Jagics József állt fel a miniszteri leirat, illetőleg az ezt produkáló pécsi postaigazgatósági átirat felolvasása után és határozott beszédben kimutatta, hogy a kormány a legközönségesebb módon rászédte a várost ezzel a posta és távirat-palotával.

A képviselőválasztási időben ugyanis Opris Péter az itteni posta főnökség utján kérdést intézett a városhoz, hogy hajlandó volna-e valamely alkalmas területet átengedni az államnak, a hol az a mondott palotát felépítené. Stájevics János, volt országgyűlési képviselő és azon időbeli kormánypárti jelölt, ezt a kérdést természetesen nyomban fölfújva, beugratta Mohács közönségét: gyűlésezéseket arranzsrozott, sőt deputációt is verbuvált össze, melyet aztán maga is vezetett Pécsre a hatalmas postaigazgatóhoz, hogy a város iránti jóakarátát ez ügyben még inkább biztosítsa. Opris erre aztán nyomban ki is jött Mohácsra, telkeket vizsgált és méretett, szóval úgy viselkedett, mintha legkomolyabb megbízása lett volna ebben az ügyben.

Mohács képviselő testülete föl is ült teljesen Stájevics és Opris urak machinációjának. Megszavazta a telket igen olcsó áron, az ingatlan eladásának ügyét tartalmazó okiratot a vármegye közgyűléséhez is fölterjesztette, ahol az ingatlan eladása jóvá is hagyatott.

Mindez pedig csak azért történt, hogy a mohácsi járást, illetőleg a szavazók legnagyobb kontingensét szolgáltató Mohács városát felültethessék, politikai elveiket befolyásolhassák. A posta-palota mézes madzagával — Stájevics akartak fogatni a választókerülettel.

Mohács képviselő testülete fölült, de a választó-kerület nem tántorodott meg, hanem kitarított az ellenzéki jelölt mellett.

A vezeklés ideje most aztán bekövetkezett, a „nagy hazugság“-nak ki kellett sülni. A kormánynak a mézes madzagot vissza kellett rángatni. Mert hiszen a kormány erre a kilátásba helyezett postapalota építésére nem is kapott fedezetet a budgetben. És a kereskedelmi és közlekedési kormány jobb tudomása ellenére mégis járatta a bolondját Mohács városával és szemet hunyt Opris postaigazgató és Stájevics kormánypárti jelölt machinációira.

A képviselő testület Jagics indítványára aztán tudomásul vette a kormány meg-

tam s azt hiszi, nagyságos asszonyom, hogy az a tekintélyesen tele ház Bánk bán és Melinda kedvéért verődött össze szerdán este. Oh, nem. Csupán Salviniért; eljöttek azok is, a kik még nem látták, hogy elmondhassák: „hja! igen, igen! Szép ember, szép igazán. Láttam.“ Mert nem mindenki volt ám ott a nőegyletben sem, a mikor a leánykák rózsakoszorúja elléptetett a művész előtt, a ki Caesarként elmondhatta magáról: „jöttem, láttam, győztem.“ Hát ehhez az elléptetéshez mit szólna, nagyságos asszonyom?

Ó: Semmit... S végre is csak meg kellett történni a jeget valahogy. Demonstrálni kellett, utat kellett engedni a láznak, mely sziveinket feszegette s lássa ezután jött a többi... Meghívás a Nemzeti Kaszinóba, vadászat, látogatások, ünnepeltetések. Node ma már, sajna, vége mindennek. Nincs kiről beszélnünk többé.

En: Hiába — pardon, nagyságos asszonyom — ilyenek a nők. Hamar szeretnek, hamar felednek. Azt hiszem azonban, hogy a direktor nem egyhamar felejt el ezt a diadalmas másfél hetet és sóhajtván fog még arra gondolni, mért nem elégedett meg négy telt házzal, mért kívánt hetet, mert a lelkesedés bizony pénzbe kerül s ma hopp, holnap már kopp: úgy lehet.

Ó: Ne féltse maga a mi kedves direktorunkat. Tudja ő, mit csinál. Hát a

premiérek, Polgár jubileuma és a vendég szereplések mire valók? A helyett inkább mondjon valami ujságot.

En: Ujságot asszonyom? Az nem ujság, hogy a képviselőház ülészik, de nem csinál semmit. Az sem ujság, hogy a kormánynak a néppárttal van baja; meg hogy nemcsak Vlassich énekelheti már el a Bocaccio ismeretes levél áriáját, de Bánffy Dezső is.

Ó: Apropos, ha esetleg hurcolkodnak, vigyázzon ám a levelire maga is; nehogy ott hagyjon valamit a régi lakásán s aztán kompromittáljanak azzal valami...

En: Legyen nyugodt, nagyságos asszonyom. Legfeljebb a szaldirozatlan számlák tömege marad a lakásban; szaldirozatlan számlával pedig a „Becstelének“ Morettinén kívül még nem kompromittáltak senkit sem, azt a szegény asszonyt is csak az ura elött.

Ó: Ah! a számlák. Ezekről eszembe jut a farsang. Készül-e a calicot bábra.

En: Talán. Mert e hét egyetlen táncmulatsága, a vendéglősöké, nagyon megviselt A... á... óh!

Ó: Kérem, csak mintha otthon volna. Hiszen olyan unalmas is volt ez a hét, hogy szinte ásitást kap az ember, ha rá gondol.

En: Pedig volt esemény rajta bőven. Első sorban is a kereskedelmi ifjuság Ka-

hátrálását, sőt kimondta azt is, hogy a posta- és távirat-palota telkére vonatkozó s az államnak tett ajánlatát a város a maga részéről — semminek tekinti.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 30.

Farsangi nóta.

Fut az idő, fogy a farsang,
Minden napra bál esik:
Vig mulatság, cigány zene
Most a divat és a — sikk!
Fényes termek, toálettek...
Kápráztató pompa, fény:
Táncol, vigad... ifju, öreg!
— Mulassunk csak, — itt a tél!

Komoly, higgadt hivatalnok,
Ki aktákat regisztrál,
Frakkba, lakkba öltözködik,
Valcert táncol, — s foly' a bál...!
Lányos arcu diák gyerek
Társainak mit mesél...
„Pa de katter“... „Polka nobless“!
— Mulassunk, ha itt a tél!

Hamvas arcu kis leányka,
Szűz szemérem ajakán,
Remegve szól: Bálba mennék,
Mulathatnék! Jó anyám!
És a mama mit csinálhat? —
Nem ellenzi, jó a vér.
S Micikének — kurizálnak...
— Mulassunk csak, itt a tél!

A hadnagy ur Rengetheghi...
Háboruba nem mehet,
Harcra kél hát a szivekkel
S mindjárt kész a tervezet:
Udvarolgat a leánynak...
(Kaució nincs, — apa fél!)
„Légyott“ ot ad a mamának...
— Mulassunk csak, itt a tél!

Mikor aztán beáll a bőjt,
S hamut hintünk fejünkre,
Félve járunk az aszfalton,
Semmi sincs a — zsebünkbe!
Elmulattuk mindentünket:
Kapzsi démon ez a tél!
Játszi ballon lesz belőlünk,
Ha elkap a bőjti szél...?!

Mollinári.

szinója esett át a választási hadjáraton; aztán meg a veteránok nyújtottak békejobbot a hadastyánoknak s elhatározták, hogy ők is megcsinálják a kiegyezést és a két egyletből egy összegyületet csinálnak a la „összmonarchia.“

Ó: Csak ne politizáljon kedves barátom. Mert akkor már én is ásitok!

En: Pedig nincs nevetetőbb valami a politikánál, különösen, ha mi nálunk csinálják. Aztán meglássa nagyságos asszonyom, még a városatyák is jókedvvel fogják fel a város dolgait s hétfőn olyan kedélyes közgyűlést hoztak össze, a mi ritkaság volt. Ha a város aranytollu pennájából polgármesterré előléptetett közgyűlési elnök nem tart egy költői szárnyalású beszédet, meg el nem határozzák, hogy a tisztviselők fizetésrendezése felől majd máskor határoznak: bizony nem is történt volna más semmi komoly dolog a közgyűlésen.

Ó: De mégis történt egy komoly esemény e héten. A népszínház paradicsomát felmondták a derék Evvának. Ime ismétlődött a bibliai eset; de Adám helyett most Evva vesztette el a paradicsomot.

En: Ha már nagyságos asszonyom olyan szomorúnak tartja a paradicsomból kitiltott Evva esetét, akkor megtoldom ezt egy másik nem kevésbé szomorú esettel. A

Naptrend 1897. január 31-én és február 1-én.

Naptár: vasárnap, jan. 31. — Róm. kath. Nól. Péter. — Prot.: Virgil. — Gör.-kel.: (jan. 19.) Eufrazia. — Zsidó: R. Chodes 28. — Nap két 7 óra 12 perckor; nyugszik 4 óra 43 perckor. — Hold két reggel 8 óra 36 perckor; nyugszik délután 3 óra 6 perckor. — Hétfő febr. 1. — Róm. kath.: Ignác. — Prot.: Ignác. — Görög-kel.: (jan. 20.) Eutim. Zsidó: R. Chodes 29. — Nap két 7 óra 12 perckor nyugszik 4 óra 45 perckor. — Hold két 7 óra 5 perckor reggel; nyugszik 4 óra 23 perckor délután. Újhold este 9 óra 13 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok hideg; légnyomás 745 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, jelentékeny csapadék nélkül fagyponat körüli hőmérséklet várható.

Ügyvédkamarai közgyűlés d. e. 10 órakor saját helyiségében vasárnap.

Építőmunkások gyűlése d. e. 9 órakor vasárnap a Tornacsarnokban.

Vörös-kereszt-egylet álarcos bálja a Hattyuban hétfőn.

Veteránok zártkörű bálja a Scholtz-féle söresarnokban hétfőn.

Mohácsi nőegylet bálja hétfőn.

Szigetvári olvasó-egylet bálja hétfőn.

Dárdai polgári egylet bálja hétfőn.

Kaposvári nőegylet bálja hétfőn.

Színház: vasárnap d. u. „3 Kázmér,” este a „Tolonc.”

— **(Thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet holnap (vasárnap) nem tart thea-uzsonnát. A legközelebbi thea-uzsonna csak a jövő vasárnap, február 7-én lesz.

— **(Ribillió a jogakademián.)** Nem kis feltűnést, de annál nagyobb megbotránykozást okozott jogászaik között az igazgató által ma kifüggesztett következő hirdetés: „A Nm. vallás közoktatásügyi m. kir. Miniszterium 1896. évi szept. hó 21. évi 25.517. sz. a. kelt leirata értelmében, a pécsi püsp. joglyceumnál alkalmazott tanárokat, az 1894. évi XXVII. t. c. alapján létesített orsz. nyugdíjintézet tagjai sorába felvevén, azt rendelte, hogy minden joghallgató, ki a püsp. joglyceum anyakönyvébe az 1894—95 és 1895—96. tanévekre bejegyezve volt, és az 1896—97. tanévre bejegyezve van, tanévenként 6—6 frtot, tehát összesen 18, 12, illetőleg 6 frtot fizetni tartozik. Ennélfogva a felhívom a joghallgató urakat, hogy ezen összeget a folyó tanév II. felén történendő beiratások alkalmával az igazgatóságnál fizessék le; hogy a beszédett összeget az állampénzvasuti állomás folyosóján feltörte valami fickó e héten a trafikos boltot.

Ó: Vallalkozó szellemű gyerek lehetett. Imádom a vállalkozó szellemeket.

S itt olyan bájosan mosolygott, hogy imádásra én is méltóvá akartam tenni magamat. Azonban . . . zsupsz! egy nyekkenéssel lefordultam a kerevetről a padlóra és felébredtem.

— Jézus Mária! futott be a feleségem nagy lelkendezve. Mi az, mi történt veled, apuskám?!

— Semmi, drágám, csak egy kicsit elaludtam és befordultam a konyhába, azaz hogy lefordultam a kerevetről.

Szólta feltápáskodva és szememből kidörzsölve az álmot, hamarosan tollat fogtam és papírra vettem a fentebbieket.

S most, hogy a végén vagyok bár egy kissé sajog még a bal könyököm, melyről a durva padló lehorzsolta a bőrt, hálával gondolok álmodomra, mert ha végig nem álmodom, a mit a hét eseményeiről Ő velem beszélgettünk, isten bizony nem tudom, miképp írom meg e hét krónikáját.

De hát ime készen van.

S most bevallhatom, hogy egyéb hasznom se volt még soha a budoárokban eltöltött kellemes órácskákból.

Kövágó Őrs.

tárba beszolgáltatni lehessen. Pécs, 1897. január hó 29. Dr. Szeredy József igazgató. Ezen hirdetés többszörös okokból lepte meg a jogászságot, először, mert új terhet ró a legnagyobb részt szegény sorsu és még a tanpénzt is saját keresetükből fizető ifjakra, másrészt mert dacára annak, hogy még e törvény sem bir visszaható erővel, a már magában is sérelmes rendelet, fel van még a privilegiummal is ruházva, sőt mi több, ezen összegek lefizetése alól még a tandíjmentesek sem menthetők fel, és az élet viharaival küzdő, még télen is fűtetlen szobában ülő ifjunak, ki nagy nehezen összeszedett 18 forintot, hogy azon magának egy téli kabátot szerezzen, le kell mondani e jogos kívánságáról és az összeget oly célra adni, melyből neki semmi nemű haszna nem lesz. A harmadéves jogászok, — kikre a legnagyobb összeg van ki róva, belátva ezen állapot tarthatatlanságát és értesülve arról, hogy az igazgató is felirt még október havában a miniszteriumhoz ez ügyben, de választ mindeddig nem kapott — most mozgalmat indítottak, jogászgyűlést hívtak egybe hétfőre, melyen az ily eljárás ellen — melyhez hasonló egy akademián sem fordult elő — tiltakozva, elhatározzák, hogy egyik képviselő által memorandumot terjesztenek a miniszterium elé, és kéri a visszatérő évekre előirt összeg leiratását, az évente 6 forintban kiszabott összegnek pedig lejjebb szállítását, mert, hogy a tanár nyugdíjban részesüljön, ezért a tanuló nélkülözzön — ez csak egy magyar miniszternek lehet a gondolata.

— **(Kevés a tanító.)** Tolnavármegye huszonkét községében nincs tanító, a mi valóban szegénytelen és felette elszomorító népoktatásunkra, melyről fennen szeretik hirdetni, hogy az a nyugati kulturnépek iskoláinak színvonalára emelkedett. A nagy tanítóhiánynak kétségtelenül a 300 frt minimális tanítói fizetés az oka, mert ez a családos embernek éhenhalásra igen, de a megélhetésre nem elég. Tanítóhiány van — mint szegzárdi tudósítónk írja — a következő tolnamegyei községben: Agárd, Gerjen, Hidja, Alsó-, Közép- és Felső-Tengelic, Apáth-Üveghuta, Györe, Mucsa, Szálka, Tevel, Závod, Diósberény, Felső-Nána, Kis-Székely, Mucsi, Udvari Bedegb, Értény, Fürged, Lartinca, Paks és Kakasd.

— **(Pécsi borkereskedők az államtitkárnál.)** A bortörvény új végrehajtása, másképp revíziója ügyében a földművelési miniszteriumban már teljesen elkészült a bortörvény új végrehajtási rendeletének tervezete. A jövő hó folyamán anketta lesz a földművelési miniszteriumban, mely a tervezetet megbeszélés tárgyává fogja tenni. Mint a tervezet intézkedéseiből kiszivárgott, jöllehet ezek az intézkedések a bortermelés védelmét célozzák, azonban a virágzásnak induló magyar borkereskedelem érdekeit végveszélylyel fenyegetik. A pécsi kereskedelmi és iparkamara tárgyalta ezeket a tervbe vett intézkedéseket s egy hosszabb memorandumot dolgozott ki a borkereskedelem érdekeinek megvédésére, melyet már föl is küldött a kereskedelmi miniszterhez. Sőt tovább is ment: csütörtökön küldöttséget menesztett a miniszterhez, a kinek távollété-

ben Vörös László államtitkárnak adták elő sérelmeiket. A küldöttség Ullmann M. Károly kamarai alelnök vezetése alatt Tauszig, Wertheimer és Schwabach borkereskedőkből állott, a kiket Aidinger János orsz. képviselő vezetett az államtitkár elé. Az államtitkár behatóan informáltván magát az ügy állásáról, megígérte a küldöttségnek, hogy tőle telhetőleg támogatni fogja a magyar borkereskedelem jogos igényeit. Innen a földművelésügyi miniszteriumba ment a küldöttség s fölkeresve a véleményadásra hivatott szakközvegeket, előttük szintén kifejtette a reformok veszélyes voltát.

— **(Jegyek a calicot bálra.)** Minthogy a pécsi jótékony nőegylet február 6. diki calicot táncestélyére olyan nagy az érdeklődés, hogy sokan előre megakarják váltani jegyeiket, a rendezőség elhatározta, hogy a jegyeket Valentin Ottó könyvkereskedésében és Reeh György rendőrkapitánynál már a mai naptól fogva lehet előre váltani.

— **(Vidéki csendélet.)** Barcsi levelezőnk írja: Hát csak mi is élünk itt a Dráva partján, még pedig nem is a legnagyobb egyhanguságban. Nekünk is megvan a saját kíváncsi szenzációink, nem ugyan világraszólóak, de elégségesek arra, hogy a kedélyeket folyton újabb és újabb meglepetésekkel tartsák izgatottságban. Nehány uriembernek nem tetszett az éppen tíz éves fennállását ünnepelni akaró Olvasókör, azt feloszlatni tervezi és minthogy terve ellenszere is talál, dacol az egész társadalommal és ez a tíz ember külön véd- és dacsövetséget köt egymással, új kört alakít és szentül megvan győződve, hogy náluk nélkül tönkre megy a világ. Pedig dehogy, szó sincs róla. Igaz ugyan, hogy az ilyen farsangi szezonban legjobb az egyetértés; mert e nélkül nehezen lehet a társadalom összetartozó rétegeit egy kalap alá hozni, de hát a vendéglősnek meg kell hagyni a kenyérét; ma mulat a jobbpárt, holnap a balpárt s hadd éljen a cigány is. Hát az idei farsangban még nem tudunk valami jóra való mulatságot összehozni; pedig megpróbálkoztak többen. Elkezdte a nőegylet, de csak s neve volt mulatság, különben gyengén sikerült. Azóta pedig nem volt semmi, már tudniillik mulatság. De volt helyette másik, nem ugyan mulatságos, hanem mindenesetre ilyen kisvárosban szenzációt keltő párba-j-história; de csak úgy . . . nem folyt vér, legalább eddig nem, csupán verekedés volt. Hogy kimagyarazzam magam, a dolog úgy esett, hogy két uri ember egy s más okból (az ok különben mellékes) megsértette egymást, mire az egyik, ki különben tartalékos hadnagy, azonnal provokáltatta a másikat, és minthogy ez neki a fegyveres elégtételadást megtagadta, a tartalékos tiszt kénytelen volt a sértő uriembert megkutyakorbácsolni. (Legalább úgy mesélik széltiben hosszában olyanok, akik hallották olyanoktól, akik látták.) A kínos ügynek ezzel még nincs vége. De sokáig nem érünk rá ezzel a párba-jüggyel foglalkozni, mert rohamosan közeledik a f. hó 31-dike; ezen a napon fog a most már oszlásnak induló kaszinó ügye eldőlni; majd kiviláglik, ki a legény a gáton.

Jövő hó 2 ikára pedig a szobaleányok és szakácsnők által hirdetett jelmezball esik (no ez se volt még.) A fiatalságnak használt a dorgálás, megemberelte magát. Minden este gyűléseznek, tanácskoznak — ebből lesz valami. Nem haraguszna meg rám, ha idő előtt elárultam tervüket. Vármegyére szóló elitballt akarnak rendezni, de a rendezés, úgy látszik, nem megy simán; mert igen sokáig készülődnek, pedig a ball meglesz, ha török, ha szakad, ha előbb nem: február 20-án. Kissé későn ugyan, de jobb későn, mint soha. Addig, remélem, míg e bála készülünk, nem zavarja meg semmi különös esemény a kedélyeket, és itt majd találkozni fog a jobb-párt is, balpárt is és ismét szent lesz a béke — legalább egy időre.

— **(Miért késnek a községi számadások.)** A polgári anyakönyvvezetés annyi dolgot ad a községi jegyzőknek, különösen a népesebb helyeken, hogy e miatt tulajdonképpen kötelességük elintézése szorult háttérbe. Így van ez általában nemcsak minálunk hanem az egész országban is. Újév után a községi jegyzők kötelesek a községi számadásokat az elmúlt évről a megyéhez beterjeszteni, hogy azokat felülvizsgálják. Kerbolt István, a tolnamegyei kör és községi jegyző-egylet elnöke, beadványt adott be a megye alispánjához, melyben a községi számadások beterjesztésére halasztási időt kér; ezt azzal indokolja, hogy az anyakönyvvezetés miatt nem készíthették el a számadásokat. Döcny Pál alispán a kérelemre f. évi április hó 1 ig adta meg a halasztást.

— **(Megrémegzett férj.)** A Celder János bányász által felfedezett férjmérgezési esetben a vizsgálóbírószág már megindította a vizsgálatot. A mai nap az iránt intézett megkeresést a rendőrkapitánysághoz, hogy pubatolják ki, miszerint az a bosnyák asszony, a kit annak idején „Anka néven“ ismertek, hol lakott, ki volt és járt-e sokat az elhalt Schimnautz János házába. Az ügy különben még mindig abban a stádiumban áll, a mint a rendőrségnél volt; Celder János állhatatosan megmarad vallomása mellett, de Celderné, Schimnautz volt felesége, nem ismer be semmit a vádból.

— **(Hurokra került csirkefogó.)** Ugy látszik, a mostanában napirenden levő baromfi lopások tettese került hurokra abban a nagy, esetlen sváb parasztban, a kit ma reggel fogtak el a rendőrök az Amerika csárdában. Ez a munkakerülő, drabális paraszt, a homlokán a bal szeme felett egy véres sebet visel, arca is össze van sebezve s épen emiatt tűnt fel a rendőröknek, a kik előtt mert nem tudta magát igazolni, betesékelték a városházára. Ott aztán hamarosan kitűnt róla, hogy veszedelmes tolvaj, a ki vagy két-három hét óta rendszerint lejárogatott Pécsre s itt éjszakánként szép sikerrel garázdálkodott a baromfiak között, melyeket a lopás reggelén el is adott. Hogy kiknek, nem tudja. Már ma délelőtt is rábizonyult, hogy ő vitt el Istókovics József pályautca 17. szám alatti lakostól e héten 9 darab tyukot és két ludat s azonkívül ő volt az, aki Staub János mészégető házában két izben is vizitelt. Először csirkéket akart fogni,

de rajtacsípték s ekkor elmenekült. Másodszor egy fejszével felfegyverkezve, a disznóolat akarta feltörni; ekkor elfogták, agyba főbe verték; de most is megugrott a kezeik közül, hátrahagyva a bűnjelként szolgáló fejszét. Staub Jánosék feljelentésére kezdte aztán keresni a rendőrség s végre ma reggel hurokra is került. Kihallgatásakor a fentebbi lopásokat beismerte; de többről még eddig nem akar tudni. Pedig nagyon valószínű, hogy több lopást is követett el s most a rendőrség erre vonatkozólag folytatja a vizsgálatot.

— **(Nyugdíjazott tanító.)** Trischler János olasz községi tanítót a tanítói nyugdíj-alap terhére évi 310 frttal, a község terhére évi 113 frt járulékkal a kultuszminister nyugalomba helyezte. Özv. Lukács Sándorné, volt turonyi ev. ref. tanító özvegyének évi 150 frt özvegyi segélyt és 25 frt gyermeknevelési pótlékot engedélyezett ugyancsak a kultuszminister.

— **(Vasuti szerencsétlenség.)** Erdélyi József vasuti munkás Mohácson e hó 27 én véletlenségből tolatás közben egy kocsikereke alá került, mely testét több darabra tépte szét és egész megismerhetetlenségig roncsolta össze. Szörnyet halt. Temegetése ma délután történt nagy részvét mellett. Mint hírlik, a szerencsétlen véget ért családjáról az igazgatóság gondoskodni fog, hogy némi segélyben részesüljenek a hátra hagyott özvegy és az árván maradt gyermekei.

— **(Megőrült.)** Tegnap este a balokányi-utca egyik házában nagy rémületet okozott egy szegény, szerencsétlen ember, a ki foglalkozására nézve géplakatos volt s így tartotta fenn több tagból álló családját. A szegény emberen már régebb idő óta a buskomorság jelei mutatkoztak; nem dolgozott, ideges; elégedetlen természetűvé kezdett válni s néha érthetetlen dolgokat csinált, emberöléssel, bombázással és egyéb ily veszedelmes igéretekkel fenyegetőzött. Tegnap este aztán kitört rajta az őrültség; családját le akarta mészárolni és tolyton azt hajtogatta, hogy „az egész várost össze fogja bombáztatni, meg kell halnia mindenkinek, mert a király így akarja.“ A megrémült családtagok alig bírták a szomszédok segítségével megfékezni a boldogtalan embert, a kit a kihívott rendőrök kocsin szállítottak be a városházára, a hol éjszakára egy cellába helyezték el, ma délelőtt pedig beszállították ápolás végett a városi közkegyházba.

— **(Kézrekerült pénzesimáló.)** Gondi Ferenc hamisbankó terjesztőt régóta körözteti a büntető törvényszék. Az atyafi a napokban Siklóson mutatkozott, hol fölismerték és a csendőrség a rendőrökkel elfogatására indult. Gondi azonban szerencsésen egérutat nyert és míg kutatói hamis nyomon indulva, Vókány és Tótfalu vidékét túvették érte, azalatt Gondi Nagyarsányban vonta meg magát. Valaki azonban itt is fölismerte és följelentette a villányi csendőr-őrsnek, mire a villányi csendőrök nyomban érette jöttek és elfogták. Fölzállították Budapestre.

— **(Keresztülment rajta a kocsi.)** Rác Péter, kőfejtő munkás, a ki az alsó makár-utcában lakik, tegnap este 9 óra

tájban részegen bandukolt hazafelé a rác városi uton. A bor gőze azonban annyira fejébe szállt, hogy egyszer csak elvágódott a kocsiút közepén s ott maradt eszméletlenül a sötétben. Valami sajgó fájdalomra ébredt fel; a mikor aztán feltápáskodott, akkor érezte, hogy a feje vérzik s a keze lába mintha össze volna verve. Valahogy bevándorolt a városba s lakására érve, összeesett. Az esetet azonnal bejelentették a rendőrségnek s az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy Rác uram sérüléseit kocsi kerekek okozták. A hogy az ut közepén feküdt, a sötétben valami kocsi keresztülment rajta. A megsérült embert ápolás végett beszállították a városi közkegyházba.

— **(Katonák ebédje.)** Tizenhét és fél kemény krajcárokból állapította meg a honvédelmi miniszter 1897. évre a közös hadsereg és honvédség vitézei számára az átvonulások alkalmával kiszolgáltatandó napi étkezés árát megyénkre nézve, a mi annyit jelent, hogy őrmestertől lefelé minden egyes emberért 17 és fél krajcáros ebéd erejéig szavatol a kincstár. Az bizonyos, hogy nem valami nagy summa, csupán az a vigasztaló benne, hogy a katonai kincstár nem köti magát erősen ahhoz, hogy minél jobb ebéddel meg ne vendégelhesse a szállásadó katoná vendégét. Sőt ezentul is szabad lesz tejben és vajban fürösztetni az ármádia derék katonáit.

— **(Drága virtus.)** A rendőrkapitányság ma délelőtt 15 forint pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 3 napi elzárásra ítélte egy kocsist, a ki lovait a siklósi-utcán agyba-főbe verte. A sarki rendőr vette észre a virtuskodását s fel is jelentette a rendőrségnek. Ott aztán a virtuskodó kocsis azt vallotta, hogy azért ütötte a lovakat, mert le akarja azokat szoktatni a rugdalózásról. A törvény pedig ilyfajta virtuskodásról kívánja a kocsis urakat leszoktatni s ezért kellett elítélni a megcsipett kocsist. A ki azonban, hogy leszokik-e a lovai veréséről, az nagyon kétséges. Sőt az bizonyos, hogy mikor bevonul a 3 napi elzárás leülésére, előzőleg jól — elveri a lovait; s mikor kiszabadul, megint csak a — lovakon tölti ki a boszuját. De hát hiába; a törvény törvény.

— **(Fületlen sikkasztó.)** Rosenfeld Jakab, 42 éves, kaposvári lakos, Klein József kárára sikkasztást követett el. A sikkasztás elkövetése után azon volt, hogy biztonságba helyezze magát és ez sikerült is neki. Hiába keresték, nem találtak rá mindez ideig. Pedig feltűnő ismertető jele van, mert a jobb füle — hiányzik. Most a kaposvári törvényszék elrendelte országos körözését s ha megtalálják, át fogják adni az ügyészségnek.

— **(Értekezlet a szervezési szabályrendelet tárgyában.)** A város önkormányzati és árvaügyi szabályrendeleteinek előzetes tárgyalására nézve február hó 3-án (szerdán) délután 3 órakor a törvényhatósági bizottsági tagok — a mult közgyűlés határozatához képest — értekezletet tartanak, melyre Majorossy polgármester a meghívókat a mai nap folyamán szét is küldte.

— **(Helyőrség változások.)** A helyőrség változásokról, melyek évenként ősszel szoktak végbemenni, a katonakörökben már most sokat beszélnek. A jelenleg Pécsen állomásozó Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik számú kaposvári gyalogezred törzsét és két zászlóalját az eddigi tervek szerint a fővárosba helyezik át, egy zászlóalja pedig, ha az elhelyezési viszonyok a fővárosban megengedik, egy az Aftovacban állomásozó székesfehérvári 69-ik sz. gyalogezred 4-ik zászlóalját váltja fel, mely Budapestre jön állomásra. A fővárosban állomásozó pécsi 52-ik számú gyalogezred két zászlóalját Pécsre helyezik át. A 44-ik gyalogezred már eléggé ismeretes a fővárosban. 1882. évtől egész 1890-ik őzéig, mikor az ezredet Novibazárba Plevljére helyezték át, Budapestén volt állomáson. Az Albrecht-bakák a Pálffy-kaszárnyában lesznek elhelyezve.

— **(Léprement jómadár.)** Megirtuk, hogy a napokban egy 150 frt értékű drágaköves nyakék elveszett. A káros ügy sejtette, hogy a színházban veszíthette el ezért a színházintézetet ki is hallgatta a rendőrség. Az egyiknek, Vass Rozáliának ijedelme feltűnt ekkor Trixler Aladár rendőrbiztosnak, de, mert semmi bizonyíték sem volt, nem vonta kérdőre. Arra gondolt, hogy az illető majd értékesíteni fogja a megtalált ékszert és jól is számított. Ma délután a Weisz féle zálogházba egy asszony egy gyémánt követ vitt be. A zálogos persze

értékesítette a rendőrséget, de az asszony is gyanút fogott s mire Trixler rendőrbiztos lement, ő már megugrott. A személyleírás után nyomban Vass Rozáliára gondolt s elment annak nyíl-utca 15. szám alatti lakására. Az asszony otthon az ágyban feküdt már, de csakhamar belátta, hogy a tagadás mit sem használ s beismerte, hogy az elvesztett ékszert megtalálta s a kapu alá ásta el s belőle való a gyémánt kő is. Az ékszer így visszakerült gazdájához, az asszony ügye pedig a bírósághoz.

— **(Baranya mulat.)** A farsang közeledik a tetőponthoz. Ma este a vasúti műhelymunkások tartják báljukat a Vigadóban. A dárдай kaszinó is ma este rendezi táncmulatságát. Holnaputánra hétfőre pedig a bálak egész serege esik. Közöttük első a vöröskereszt egyesület bálja a Hattyuban s utána a legérdekesebb a veteránok zártkörű bálja, melyeket ősi szokás szerint a Scholtzféle sörházban tartanak meg. Ugyanekkor lesz a mohácsi jótékony nőegylet és a dárдай polgári egyesület bálja. Somogy se marad azonban hátra; hétfőn este ők is mulatnak. Táncmulatságát ugyanis ekkor tartja a kaposvári jótékony nőegylet s ugyanekkor lesz a szigetvári olvasó-egylet bálja is.

— **(Országos vásár.)** Holnap (vasárnap) délben kezdődik el Pécsen a téli, ugynevezett gyertyaszentelői országos vásár. A vásár a budai vásártéren tartatik meg, s tekintve, hogy az állatjárványok már meg lehetőszen szünőfélben vannak, különösen az

állatvásár ígérkezik nagynak, ha ugyan az utaknak — a folyton változó időjárás miatti rosszasága nem lesz a felhajtás hátrányára. Különbben majd meglátjuk, hogy mikép kedvez az idő a vásárnak.

— **(Házi bál a Petőfi vendéglőben.)** Szabó Sándor, a jövő hó 6-án vendéglőjében, a „Petőfi“ ben házi bált rendez. A családias estély igen sikerültnek ígérkezik. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak malom-utca 15. szám alá a Petőfi vendéglőshöz, a ki meghívót készséggel juttat az arra igényt tartó szíves jelentkezőknek.

— **(Tolvaj molnárség.)** Kalmár István, almamelléki születésű, 23 éves molnárség, meglopta a gazdáját. Nem lisztet lopott tőle, hanem ruhát és pénzt, s azzal tovább állt, mielőtt elcsiphették volna. Mint hogy azonban bűn büntetés nélkül nem maradhat, most keresik a tolvaj molnárségét s ha megtalálják, kimondják rá az ítéletet a lopás miatt.

— **(Verekezés.)** Tegnap este két részeg napszámos összeveszett a szigetországon és birokra mentek egymással. A feje mindakettőnek betört, mire egy rendőr szétválasztotta őket s ekkor megjuhászodva sétáltak be a rendőrségre, hol az éjszakát a kóterben töltötték. Ma reggel pedig két napi fogságot mértek rájuk csendháborítás miatt s most le kell ülniök.

— **(Honvédpóttartalékosok ki-képzése.)** A honvédelmi miniszter elrendelte,

— Egy tisztességes hölgy lakásán.

— Ilyen órában?

— Ez a hölgy — felelte Caveroc — ma egy fenyegető levelet kapott, amely nagyon megérintette. Mi után engem ismer úgy ahogy, mert társaságban gyakrabban összejöttünk. megkért, hogy kísérjem el, mert egyedül nem mert hazamenni. Még félórája sincs, hogy itt vagyunk.

— Ön azt mondja, hogy levélben fenyegették

— Igen, egy olyan ember írta, akivel ismeretségben volt, sőt figyelmességeit is igénybevette. Menhelyet kért az éjszakára a kisasszonytól. Retteggett ettől a találkozástól, éppen azért hívott engem magához. Mikor önök csöngették azt hittem, hogy a rejtélyes látogató jelentkezik.

— Itt van még a kisasszony?

— Természetesen, csak annyira megijedt, hogy a hálószobájában elrejtőzködött.

— Akkor mindjárt kihallgatom a kisasszonyt és kérem uram legyen ön is jelen a tanuvallomásnál.

A kapitány beleegyezőleg bólintott fejével.

— Dubois kisasszony — szólított Cavaroc, hol bujkál. Rendőrök vannak itt, beszélni óhajtának önnek.

Vanda felugrott a bőröndről, ahol mindaddig kúrgott, fogvacogva a félelemtől.

— A kilétére vonatkozó szokásos kérdéseket elhagyom — kezdte a vallatást Grisaille. Ismerem a kisasszonyt. Ugy-e bár Paul Vitrac ur jegyese?

— Csak voltam — szólt közbe Vanda.

— Az nem változtat a dolgon Ön azon a végze-

rom meg a reggelt, a ha önnek kellemetlenséget okoznék az ítéletemmel.

— Még ha elkisérném se?

— Hogyan, ön velem jönne?

— Csak nem engedhetem meg, hogy egy szép fiatal hölgy az utcán kóborolja át az éjszakát.

— Közönöm az előzékenységet kapitány ur, de nem a hazamenéstől félek, hanem az otthon maradástól. Ön csak a kapuig kísérne.

— Dehogy, nem úgy gondoltam.

— Tehát bejönne velem?

— Mindenesetre s mindaddig ön mellett maradnék, míg szüksége volna rám.

— És kinyitná neki a kaput?

— Természetesen és lenne is egy s más mondani valóm neki.

— Ezt nem engedném meg; a szörnyeteg meggyilkolná önt.

— Kettőn áll a vásár. Biztosítom, mielőtt kezét emelne rám, már rásütném revolveremet.

— Gyilkosság az én lakásomban! Ezzel éppen megtelne a pohár.

— Mélyen tisztelt kisasszony, nem lehet tojásos galuskát csinálni tojás nélkül. Ebben az esetben pedig az ő feje kevesebbet ér egy tojásnál. Egyébként nem hiszem, hogy ennyire jusson a dolog, mert idejekorán értesíteni fogom a rendőrséget.

— Ön nem ismeri őt és nem tudja, milyen világraszóló gazemberrel van dolga.

— Sejttem és ehhez mérten teszem meg az előintézkedéseket is. Hányadik emeleten lakik a kisasszony.

hogy a honvédállományhoz tartozó azon pót-tartalékosok, kik a múlt év végéig még nem részesültek kiképzésben, nyolc heti kiképzetés céljából behivassanak. A visszamaradtak közül egyelőre csak 2000-et fognak kiképzetésre beidézni.

Farsangi naptár.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet zártkörű bálja a Scholtz féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban. — Kaposvári jótékony nőegylet bálja. — Szigetvári Olvasó-Egylet táncestélye. — Dárdai polgári egylet bálja.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kasinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben. — Siklósi iparosok olvasókörének bálja.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjuság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Herczenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Művészet, irodalom.

○ **Uj színésznő.** A jövő héten érdekes bemutatkozás lesz a színházban. Sudermann „Otthon“-jában lép fel egy pécsi születésű

fiatal színésznő, Szász Anna, a ki Magda szerepét fogja játszani. A kisasszony elvégezte a színiakadémiát s úgy megnyerő alakja, mint tehetsége sok sikert ígérnek számára a világot jelentő deszkákon. Az érdekes estre már eleve is felhívjuk színpártoló közönségünk figyelmét.

○ **Enek- és imakönyv** a német-magyar kat. tankötelesek és hívek számára, összeállította Lővárdy Alajos, ciszterci rendi áldozár, lelkész. A veszprémi ft. egyházmegyei hatóság jóváhagyásával. — Mennyit beszéltek, irtak már arról, hogy szabad-e a mennyiben magyarosítani a templomban. Lővárdy nem beszél, hanem tesz; tesz abban az irányban, oly módon, mely egyedül jogos és egyedül helyes, mert nem erőszakos, nem sértő. Kiadott egy énekes-könyvet, a melyben a legismertebb templomi énekeknek ott van a német fordítása, mely egész szépen énekelhető a magyar dallammal. A tanítók, kik ezt a könyvet használják — pedig kívánatos, nagyon kívánatos lenne, hogy a két tannyelvű népiskolákban minél többen használják — egy fáradtsággal kettős munkát végezhetnek, mert bármelyik nyelven tanítják be az ének dallamát, legnagyobb örömeikre a másik nyelven is énekelhetik a megfelelő éneket. Összesen 74 éneket foglal magában a könyv és pedig úgy, hogy az egyik oldalon van a magyar, a másik oldalon a megfelelő német szöveg. A dallama az énekeknek, valamint az orgona-kíséret megtalálható a Tárkányi-féle „Egyházi Énektár“-ban. A könyv végén

ügyesen vannak összeállítva a legszükségesebb imádságok, litániák, gyónási és áldozási ájtatosság és a minisztrálás módja. Ára a csinosan kiállított, bekötött könyvnek 30 kr. Kapható a szerzőnél. (Bakony-Koppány, Veszprém vm., u. p. Csóth.)

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 30-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Thaly Kálmán kezdte meg a mai vitát, aki ajánlotta, hogy egyes hiteles helyeken, mint pl. a vármegyék, káptalanok levéltáraiban heverő okiratok az országos levéltárba bekebeleztesse, ahol katalogizálják és foglalják regesztákba.

Perczel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy a kormány folytat ez iránt tárgyalásokat, ha ajánlatát az egyes érdekelt testületek elfogadják, mi sem áll utjában a kívánalom teljesülésének.

Dósa Elek pártolja a közigazgatás államosítását; de addig is, míg ez bekövetkezik, ajánlja az alispánok munkakörének kisebbitését.

Eszel a vita kimerítettén, a többség a tételt megszavazza.

Következett a kérvények újabb sorjegyzékének letárgyalása.

A görög-katolikusok országos nagygyűlése új magyar nyelvű püspökség létesítését kéri.

— Az elsőn, utcai lakásom van.
— Pompás; így már mindenért kezeskedem. —
Anélkül, hogy Vanda válaszát bevárná csöngetett.
— Hazajött már az ordonáncom? — kérdezte az inast.
— Igen kapitány ur; az istállóban van, a paripa lábát dörzsöli, mert a balesét óta még mindig sántít.
— Jó; rendelj rögtön egy bérkocsit s jelentsd, ha előállott. Én a kisasszonnyal beleülök, azután te az ordináncommal másik kocsiba szálltok s követtek bennünket a Bondorcat-utca — hányadik szám is kisasszony? — fordult Vandához.
— Negyvenkilenc.
— Tehát Conorcát utca negyvenkilencedik szám. Valamivel a ház előtt kiszálltak s a kapuval szemközt a tulsó oldalon várakoztok, míg szólitlak benneteket.
— Igenis kapitány ur — válaszolta a groom.
Néhány perc múlva már Vanda szobájában voltak.
Vanda az ebédlőbe kísérte a kapitányt s mindjárt előcipelte a nehéz bőröndöt is, Mitévő legyen vele ha a tulajdonosát a rendőrségnek szolgáltatja a kapitány ur?
— Majd erről még gondolkozunk — válaszolta Cavaroc, jól szemügyre véve a rejtélyes utitáskát.
— Hány óra van most?
— Fél tizenkettő.
— Ugy-e éjfélre ígérkezett ide az a gazember?
— Igen; tehát még félórányi időnk... Az utolsó szót nem mondhatta ki; erősen csöngettek.
— Oltalmazzon meg! — sikoltott fel Vanda.
— Cavaroc az ajtóhoz sietett s éppen a zárba

akarta illeszteni a kulcsot, mikor dörgő hang rivalt rá kívülről:

— Nyissák ki a törvény nevében!

— A kapitány mindenre el volt készülve, csak erre nem. Egy férfiú lépett be gyorsan, akire azonban nem illett Vanda személyleírása s két detektív formájú alak követte. A lépcsőházban kongó léptek elárulták, hogy odakünn is várakoznak egynehányan.

— Most már tudva Cavaroc, hogy a rendőrség emberei vannak itt.

— Kicsoda ön, mit keres itt?

— Kérdezte a fődetektív tőle.

— Cavaroc a nevem; kapitányi rangban szolgálok a hadseregben.

— Be is tudja ezt bizonyítani?

— Ha időt engednek rá igen. Csak nem gondolja hogy a tisztí kinevezésem a zsebemben hordom?

Grisaille — mert ő volt — nem igen akart hitelt adni a kapitány szavainak, de most egy titkos rendőr állt előtte.

— Én személyesen ismerem ezt az urat, mert alatta szolgáltam.

— Cavaroc megismerte Marchais brigadérost, aki most olyan jó szolgálatot tett neki.

— Tehát ez az ur tényleg? — kérdezte Grisaille.

— Kapitány a kilences kúrsszirosoknál — felelte Marchais.

— A hadiiskola tanítványa, Avenue de Lamotte Picquet-en van a lakásom — toldatta még hozzá Cavaroc.

— Tehát jó uram — felelte Grisaille — de tudja, hogy hol van?

Wlassich Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter kijelenti, hogy ezzel a kérdéssel csak a liturgia nyelvének eldöntése után foglalkozhatik; ez pedig a római kuriától függ. Addig a kormány csak az információkra szorítkozhatik.

Harmincöt darab kérvény valamennyi az önálló vámterület felállítását sürgeti.

Molnár Antal előadó a kérvényeket irattárba tételre javasolja.

Kossuth Ferenc határozati javaslatot nyújt be, hogy ezek a kérvények pártolól adassanak ki az összkormányoknak.

Gajáry Ödön ellenzi ezt, mert nem tartja célirányosnak a most folyó tárgyalásokat egyoldalul befolyásolni.

Horánszky Nándor nem fogadja el Kossuth javaslatát.

Polónyi Géza ellenben pártolja, mert nem lehet ily fontos kérdést egyszerűen félretenni, hogy aztán Bécsben azt mondhasák, hogy a magyar törvényhozás nem akarja a külön vámterületet.

Darányi Ignác földmívelési miniszter hasonlólag mellőzni óhajtja Kossuth javaslatát, mert befolyásolhatná a tárgyalásokat. A kormány — ugymond — nem akarja minden áron a vámközösséget, de az önálló vámterületet sem minden áron.

Eötvös Károly és Helfy Ignác felszólalásai után a többség a kérvényeket irattárba helyezni határozta.

A tanítók kérvényét, mely szerint a millenáris esztendő a tanítók nyugdíjába háromszorosán számítsák be, pártolól kiadják a resszort a miniszternek.

Ülés végén Városcopy Gyula interpellál a csongrádmegyei kir. tanfelügyelő tulajdonosai iránt,

TÁVIRATOK.

— **Majláth Gusztáv gróf kinevezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma hozza Majláth Gusztáv grófnak Lőnhart mellé való segédpüspöki kinevezését utódlási joggal.

— **Minisztereink Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. és Lukács László miniszterek most nemcsak a bank- és valutakérdésről, hanem a vám- és kereskedelmi szerződésről is tanácskoznak Bécsben.

— **Orvosság helyett méreg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zág-ráiban Freudenreich színész neje a bálból hazatérve, gyomorcsipek helyett tévedésből mérget ivott. Meghalt.

— **A tegnapi tragédia áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miething Anna színésznő tegnap délután ötkor sebeiben meghalt.

— **Pestis-hirek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pestis legújabbán a Japán alatt fekvő Formosa szigeten is kitört. Nálunk az orsz. közegészségi tanács tegnap felterjesztést intézett a belügyminiszterhez a pestis ellen való védekezés módjairól.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz. ***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 2 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	8702. sz. **)	személyv. "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 8 "
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	7 " 50 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	8 " 5 "
Broodról	1903. sz.	személy " éjjel	11 " 2 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

NYILT-TÉR*)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: **valódi ó**

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban **1 frt 20 kr.**

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

ELADÓ:

családi elköltözés végett egy, a már 63 év óta fennálló és folyton jó sikerrel máig is üzemben lévő, **gőzerőre** berendezett

búzakeményítő-gyár.

Fizetési feltételek: a lehető legkedvezőbbek, úgy annyira, hogy a gyár teljes felszerelésével, követeléseivel, raktár készleteivel és teleppel együtt, csak **pár ezer forinttal** teljesen átvehető, ezen üzlet úgy régi, mint nagy ismerettsége folytán azon helyzetben van, hogy **20 - 30%** tiszta jövedelmet biztosít, nem szakértő t. vevők teljes kiképzésben fognak részesülni a tulajdonos által. Becses megkereséseiket a vétel iránt elfogadja a tulajdonos

Kovács Gábor

keményítő-gyáros

Kecskemét, V. tized, 273. szám.

Közvetítők elfogadtatnak!

Két birtok

ELADÓ!

1. Boszniában 70 hold föld 2 darabba, új lakásokkal és más gazdasági épületekkel ellátva, 5000 frtért.

2. Szerém megyében 18 hold föld, 2 ház 3 szőlő és szürüs kert 3500 frtért. Bővebbet a föld tulajdonostól, Eszéken felelő város.

Öregségem miatt adom el.

Berkes Lukács.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mélyen leszállított áron árusítja
 a Zentler-féle
 férfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára
 Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

Pécsi tejszarnok

által folyó évi február hó 1-től

1 liter teljes tej 8 krért

lesz zárt palaczkokban házhoz szállítva.

Megrendelések elfogadtatnak a pécsi tejszarnok iroda helyiségében Siklósi országut 16. sz. valamint a Széchényi-tér (Löwy palota) és Király-utca 34. szám alatti fiók üzletekben.

Árverési hirdetmény!

Ezennel közhírré teszem, miként a **neh. Cséby Rozina** urhölgy volt pécsi lakos hagyatékához tartozó **Somogy megyében Kadarkut melletti** fekvő

Bányai puszta

az örökösök önkénytes árverési kérelme folytán **Kaposvárott a kir. törvénytörvényes** mint telekkönyvi hatóság **hivatalos helyiségében** (megyeház II. emelet, jobb szárny, 10. ajtó) **folyó évi február hó 22-én délelőtt 10 órakor** a legtöbbet ígérőnek eladatni fog. A birtok becsára **100,000** forint azaz Százezer forint o. é.; bánatpénzül ezen kikiáltási ár 10%-a teendő le.

Az árverési feltételek megtekinthetők a hivatalos órákban a **kaposvári kir. törvénytörvényes** — mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi 5629. tkvi szám alatt, valamint alulírottak **Pécsett, ferencziek-utcája 25.** szám alatt levő ügyvédi irodájában.

Pécsett, 1897. évi január 25-én.

Horváth Antal

ügyvéd,
hagyatéki gondnok.

Pénzkölcsön.

Birtokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra.

első helyű betáblázásra 40 évre 4 1/2 százalékra, 50 évre 4 százalékra. 2-ik és 3-ik helyű betáblázásra 6 százalékra.

PÉNZT

Váltóra 5—6 százalékra 10.000 frtig gyorsan és discretio mellett szerez — valamint drága adosságokat convertál, ugyszintén váltót leszámitoltat.

Schwarz Márton, Budapest, Dob-
utca 69. sz.

Kitűnő referenciákkal szolgálhatok.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Richter-tele Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirnevű házszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsolésként alkalmazták köszvénynek, eszúrnak, tag-szárgatásnak és meghűléseknek és az orvosok által bedörzsolés-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban kész-
letben van; főraktár: **Török József** gyógyszer-
szertésnél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtokú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony”-vel-
legy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem va-
lósít utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa. és. és kir. udvari szállítók. BUDAPEST.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferencziek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő szobák** mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)